

De-atâtea nopți aud plouând,
Aud materia plângând..
Sînt singur, și mă duce un gând
Spre locuințele lacustre.

Și parcă dorm pe scânduri ude,
În spate mă izbește-un val --
Tresar prin somn și mi se pare
Că n-am tras podul de la mal.

Un gol istoric se întinde,
Pe-același vremuri mă găsesc..
Și simt cum de atîta ploaie
Pilonii grei se prăbușesc.

De-atâtea nopți aud plouând,
Tot tresărind, tot așteptând..
Sînt singur, și mă duce-un gând
Spre locuințele lacustre.